

Неделя, 21 април, 2002

Стих: Лука 18:1-8

Молитва и отчаяние

Тези, които са се молили трябва да са усетили, че не беше лесно да получат отговор. Когато Исус се молеше в Гетсимания, Той плака и стена. Написано е, че капките пот по челото му се превърнаха в капки кръв. Можем да си представим колко усърдно се молеше Той. Молитвата е като духовна война. Не приключваме бързо. Някоя война не приключва лесно. Може да продължи дори цял живот. Молитвата е тази, чрез която се борим срещу дявола и злите духове, които ни пречат да бъдем с Бог. Затова се нуждаем от търпение. Понякога е толкова трудно, че можем да се депресируем. Исус ни каза да продължаваме да се молим и да не се обезсърчаваме. Първо Исус ни каза в притча, че молитвата е много трудна. Лука 18:1-3 казва: „Каза им една притча за как трябва всякога да се молят, да не отслабват, думайки: В някой си град имаше един съдия, който от Бога се не боеше и човека не зачиташе. В същия град имаше и една вдовица, която дохождаше при него и му казваше: „Отдай ми правото спрямо противника ми.” Какво представлява вдовица? Тя е самотна, нали? Откакто е загубила съпруга си тя е самотна, мизерна и немошна. Когато имаше съпруг тя беше приета, но без него тя е изоставена и пренебрегвана. Хората я пренебрегват. Обществото и заобикалящите я се отнасят с нея зле и не ѝ обръщат внимание. Когато я сравняваме със съдията, който имаше огромна сила и власт, тя изглежда толкова бедна и нищожна. Как би могла да му повлияе? Обаче, тя отиде при съдията, за да се защити. „Отдай ми правото спрямо противника ми.” Вдовицата трябва да е имала тежък живот откакто остана безсилна, безпомощна, пренебрегната и злочеста. След като беше обиждана и притеснявана от хората и без никой, който да ѝ помогне, тя отиде при този зъл съдя и започна да се защитава каузата си: „Отдай ми правото спрямо противника ми.” Съдията я игнорира казвайки: „ За какво ми досажда тая беда жена? ”. Никога не я изслуша. По същия начин когато се молим, но не можем да разрешим проблемите си, се чувстваме отчаяни, така че често се намираме в състоянието на вдовицата, която се защитаваше пред съдията. Макар да коленичим и започнем да се молим на Бог, ние сме толкова подтиснати и обременени, че се чудим дали Бог би отговорил на молитвите ни. Често сме объркани. За това Бог ни каза притча, за да ни окуражи. Няма значение колко безсилни, обезсърчени и разочаровани сме, не можем да се сравняваме с жената, която отиде при този зъл съдя. Господ ни казва чрез притчата, че както вдовицата търсеше правото си пред злия съдя, въпреки че имаше ужасни проблеми, така и ние трябва да отидем при Бог, въпреки, че срещаме много изпитания, които изглеждат неразрешими. Второ, в писанието виждаме, че вдовицата беше напълно пренебрегната. Защото съдията не я слушаше. Помислете за вдовицата, която се стремеше да даде най-доброто от себе си, за да превъзмогне тази тежка ситуация. Можем да научим сташно много от тази вдовица, която се опитваше да разреши ужасния си проблем. Тя взе твърдо решение да не позволява с нея да се отнасят несправедливо, отивайки при съдията. Това се превърна в обратна точка в живота ѝ. Ако си мислим, че няма значение дали Бог чува молитвите ни или не, няма да получим отговор. Не бихме могли да променим безнадеждното си положение. Въпреки, че вдовицата беше в много мизерна ситуация, тя взе твърдо решение да не позволява с нея да се отнасят несправедливо, да я пренебрегват или унижават.

Много болни са идвали при мен за 44 години, карайки ме да се моля за тях и открих някои общи принципи, които действат при тези, които получават отговор. Всички те мислят : „ Не трябва да страдам повече от тая болест.” Те не си мислят: „Добре съм, без значение здрав ли съм или не.” Те са взели твърдо решение : „Повече не трябва да страдам от тази болест. Няма да живея повече по този начин. Трябва да реша да живея по нов начин. Дори да умра молейки се на Бог, няма да живея вече по този отчайващ начин. Трябва да се променя.” Тези, които

са взимали такова твърдо решение, до един са били изцелени. Трябва да вземаме такива твърди решения. Знаете ли, когато Исус молеше Бог за помощ в Гетсимания, Той трябва да се е молил настойчиво. Молеше се стенойки. Той се молеше толкова силно, че капиллярите му се спухаха и потече кръв. Много хора казват, че светиите от Yoido Full Gospel Church (църквата на Йонги Чо-бел. пр.) се молят много шумно. Много са ни критикували за това. Както и да е, напоследък не много светии се молят по този начин и това е защото не са отчаяни. Ако са силно притиснати от проблеми ще викат към Бог. Преди много хора идваха в Yoido Full Gospel Church защото бяха сериозно обременени. Те идваха в нашата църква, силно се молеха на Бог и получаваха отговор на молитвите си. Молитвата към Бог е като война. Знаете, че войната не свършва за няколко дни. Ще се чувстваме безсилни и разочаровани, но ако превъзмогнем изпитните и тревогите, ще победим.

Трето, Господ казва: „Чуйте какво каза злия съдия.” Господ ни казва, че трябва да научим какво каза този зъл съдия. Което означава, че трябва дълбоко да помислим защо злия съдия в края на краищата прие молбата на вдовицата. Защо злия съдия отвори сърцето си и колко силно решение взе вдовицата. Чрез тази притча Господ ни казва следното: „Когато дойдете при мен, за да ме молите, трябва да вземете твърдо решение, като това на вдовицата. Ако сте вече на моста, не трябва да мислите как да се върнете назад. Уверете се, че сте взели твърдото решение да получите отговор на молитвата си или да умрете. Вземете твърдо решение. „Извикай към мен и аз ще ти дам велики и страшни неща, за които не знаеш.”, казва Господ. Той не ни казва да се молим тихичко, но да се молим високо и непрекъснато. Така че, трябва да се молим продължително сутрин, обед, вечер и през нощта. Не трябва да спираме да се молим. Макар че пролетта идва и си отива, както и лятото, есента и зимата, макар да бъдем отчаяни, ние трябва да се молим на Бог непрекъснато.

В Библията Исус ни казва друга притча. Един човек почука на вратата на съседа си в полунощ. Съседа попита: „Кой е?” Човекът отговори: „Аз съм, твоят приятел. Дойдох да ми дадеш 3 хляба, че нямам хляб у нас.” Съседът отговори: „Извинявай, но не мога сега. Цялото ми семейство току що заспа, така че не мога да стана да ти дам хляб. Ела утре.” Приятелят му каза: „Извинявай, но няколко приятели ми дойдоха на гости и хляба ми трябва заради тях. Моля те, дай ми хляба сега.” Съседът отговори: „ Не мога да изляза сега.” Какво мислите направи приятеля? Може би си мислите, че се прибра в къщи. Не, той остана там, тропайки по вратата: „Дай ми хляб! Дай ми хляб! Дай ми хляб! Дай ми хляб!”. После се развика : „Хляб! Хляб! Хляб! Хляб! Хляб!!!!” В спешна молитва не трябва да използваме красиви думи. Когато е спешно трябва да викаме много прости думи като „Хляб! Дай ми хляб! Дай ми хляб! Хляб, хляб, хляб, хляб...Изцери ме! Изцери ме! Изцери ме! Изцери ме!” Трябва да викаме с прости думи. Съседът бил изненадан от виковете на приятеля си. Децата му се събудили, а и той самия не могъл да спи. Децата му казвали: „Тате, моля те бързо му дай хляб, че не можем да заспим.” И така, бащата станал, запалил лампата, взел 3 хляба от кухнята и казал на приятеля си: „Не мога да не ти дам хляб. Не защото си ми приятел, но поради настойчивостта ти. Взимай.” Исус казва същото: Отговарям ти не защото си ми приятел, но поради настойчивостта ти.” И така, когато молим Бог за нещо, трябва да го молим с горещо желание да получим отговор. Лука 11:9-10 казва: „И аз ви казвам: Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори.” Това което Бог казва е да искаме, търсим и хлопаме. Това наричаме гореща молитва. „Продължавайте да искате, търсите и хлопате.” Това е силна концентрирана молитва. Евреи 10:38 казва: „А който е праведен пред Мене (Гръцки: Моя праведник), ще живее чрез вяра; Но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми”. Яков 1:6 също казва: „Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете.” И така, трябва да се научим как да премахваме съмненията си. В матей 15:21-28 виждаме молитва на

жена от региона на Тир и Сидон. Исус отиде на почивка с учениците си в Тир и Сидон. Ханаанка от покрайнините на града дойде при Него викайки: „Господи, Сине давидов, смили се над мен! Дъщеря ми страда ужасно, обладана е демон. Исус въобще не и отговори, така че учениците му дойдоха при Него и го караха да я прогони: „Отпрати я, че не спира да крещи след нас.” Той каза: Аз съм пратен само до изгубените овци от Израел. Няма да лекувам езичниците.” Учениците казаха на жената: „Господарят ни каза, че не е дошъл заради езичниците. Той не може да те изцери. Сега се махай.” Обаче жената отиде и коленичи пред Него. „Господи, дъщеря ми страда ужасно, обладана е от демон. Моля те изцери я.” Обаче Исус и каза нещо шокиращо: „Не е правилно да взема хляба на децата и да го хвърля на кучетата.” Това означава, че тя е куче! Ако чуехме това, бихме казали: „Какво? Ти ме нарече куче? Не ме интересува изцериена ли е дъщеря ми или не!” Тя чу толкова обидна дума, нали? Чу я от Исус, Божия Син. Така че вече нямаше шанс да получи отговор на молбата си. Господ я нарече куче и ѝ каза, че няма да вземе хляба от децата си, за да го даде на кучето. Това е ужасно отхвърляне. Обаче тя каза: „Така е Господи, но дори кучетата ядат трохиците паднали от масата на господарите им.” Исус беше силно впечатлен и отговори: „Жено твоята вяра е голяма! След като каза това, можеш да се върнеш у дома си. Демонът напусна дъщеря ти.” Ха! Вижте молитвата на ханаанката! Тя раздвижи Бог. Бог се впечатли от това, което тя каза. Тя не се депресираща, не се отдръпна, но се смири, въпреки че с нея се отнесоха като с куче и в крайна сметка тя получи отговор на молитвата си. Дано никога не се откажеш, както не се откажа и тя! Писанието казва: „колко повече вашият Небесен Отец ще ви даде?” Лука 18:6-8 казва: „И Господ рече: Слушайте що каза неправедният съдия! А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?” Чрез притчата за злия съдия и вдовицата, Господ ни казва, че нашия Бог не е безмилостен и коравосърдечен като съдията, но е добър и ни обича. Така че, ако му се помолим, няма ли да ни чуе? Писанието казва: „Вие сте избран народ.” Писано е в 1 Петрово 2:9: „Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свет народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина” Самият Бог те е избрал. Когато пазарувате в магазина, какво избирате? Купувате каквото ви хареса-дрехи и храна, които ви харесват. Защо те е избрал Бог? Защото те обича. И така знай, че Бог не те избра от кофата за боклук. Щом те обича, те избра да си Негово дете. Следователно ти си обичан от Бог. Моля кажете на съседа си: „Ти си обичан от Бог.” Колко е голяма Неговата любов! Съдията беше безмилостен, но Бог те обича. Така е, Той ни харесва. Ако дойдем, Той радостно казва: „Много се радвам да те видя! Добре дошъл.” Толкова сме щастливи, че имаме толкова добър Бог. Матей 7:9-11 казва: „Има ли между вас човек, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? или, ако поиска риба, да му даде змия? И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от Него!” Колко впечатляващо. Ако поискаме хляб, Бог не ще ни даде камък, ако поискаме риба, няма да ни даде змия. Дори земен баща знае как да даде добри неща на децата си, колко повече Бог би ни дал? Родителите обичат децата си толкова много, че искат да им угодят във всичко, ако е възможно. Виждали ли сте някога родители, които да са против онова, което искат децата им. Ако сте отхвърлили желанието на децата си бихте ли вдигна ли ръка? Никои не вдигна ръка. Защо? Защото обичат децата си. Тогава, какво си мисли Бог за нас? Той изпрати Сина Си, Исус, чрез чиято смърт на кръста ни откупи. Ще ни отхвърли ли после? Той работи за нашето щастие. Дори когато не ни отговаря е за наше добро. Мълчанието също е отговор. И така, Бог не е доволен от неискрена молитва. Той не иска да спираме да се молим. Той иска ние да продължаваме да се молим, независимо че пролетта идва и си отива, идват и си отиват лятото, есента и зимата. Писанието казва: „Избраният, който вика към Бог ден и нощ.” Това означава, че трябва да викаме към Бог ден и нощ. Ела при Него, моли Го и викай към Него. Понеже Бог иска искрено да викаме към него. Йоан 14:13-14 казва: „И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в

Сина. Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.” Ако гледаме сериозната ситуация, в която сме, е много трудно да повярваме. Вземете за пример Мария и Марта. Брат им беше мъртав вече 4 дни и започваше да мирише. Исус им каза да преместят надгробния камък. Никой не смееше да премести камъка. Плачейки Марта се обърна към Исус: „Господи, брат ми е от 4 дни мъртав и вече мирише.” Какво отговори Исус? Той ясно ѝ каза: „Марто, казвам ти, ако повярваш ще видиш Божията слава.” Бог ни казва да вярваме. Трябва да вярваме, дори когато сме отчаяни. Проблема ни е според вярата ни. Не зависи от неща като човека е вече в гроба, мъртав е от 4 дни, мирише лошо. Това не е нашия роблем, защото ние не можем да го разрешим. Но Господ може. Това, което трябва да направим е да вярваме. Не можем да направим повече от това. Как да възкресим мъртвец, който се е вмирисал? Само Бог го може. Така че Исус казва: „Казвам ти, ако повярваш, ще видиш Божията слава.” Дори обстоятелствата около теб да са толкова черни, че изглеждат като огромна скала, това не е твой проблем, но е на Бог. Това, което трябва да правиш е да вярваш. Жив или мъртав, благоденстващ или погиващ, успешен или пропаднал, трябва да вярваш. Дори да умреш докато се молиш, трябва да вярваш. Молитвата не служи само за получаване на отговор, но и за покаяние, хваление, поклонение, благодарене и общуване с Бог. И така, молите ли се за да получите отговор, помнете какво ни научи Бог чрез молитвата на вдовицата, която продължително викаше към злия съдия. Мислете за молитвата на вдовицата, която победи злия съдия и обещанието, което Бог ни е дал. Тогава не ще се депресираш, но ще получиш отговор на твоите малки или големи въпроси и ще триумфираш!

Скъпи Господи! В живота си се сблъскваме с много изпитания и страдания. Господи, Татко! Толкова често се нуждаем от Теб. Но понеже не знаем как да се молим, не получаваме отговори. Моля те, помогни ни да се научим от молитвата на вдовицата, която викаше към злия съдия и го накара да отговори. Помогни ни да се молим като нея. Ти си десетки хиляди пъти по-добър от съдията. Ти ни обичаш и искаш да ни отговориш на молитвите. Моля те, помогни ни да не се депресираме, но да вярваме. Молим се в името на Исус. Амин.